

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Szanciło

w sprawie z powództwa A. G.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 września 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 2 września 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3. oddala wniosek adw. K.P. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powódka A. G. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...], uwzględniającego częściowo apelację skarżącej w sprawie o zapłatę. Wyrok ten został zaskarżony w części co do punktu 2, a we wniosku skargi wniesiono „o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]. i przekazanie sprawy

temu Sądowi do ponownego rozpoznania (...)."

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna, jako obarczona nieusuwalnym brakiem konstrukcyjnym, podlegała odrzuceniu.

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Elementy te mają dla skargi charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega uzupełnieniu. Wynika to z porównania treści § 1 i 2 art. 398⁶ § 2 k.p.c. Tylko pierwszy z przywołanych paragrafów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to zatem wymienionych na wstępie jej elementów konstrukcyjnych.

Konieczność sprecyzowania zakresu żądanego uchylenia lub zmiany orzeczenia sądu drugiej instancji dotyczy każdego wniosku skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z dnia 25 maja 2018 r., I CZ 47/18). Za niepełny należy więc uznać wniosek „o uchylenie zaskarżonego wyroku” bez wskazania, czy uchylenie to ma nastąpić w całości czy w określonej (a jeśli tak - w jakiej) części, szczególnie gdy wyrok został zaskarżony jedynie w sprecyzowanej części. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem orzecznictwa okoliczność ta czyni skargę niedopuszczalną (zob. postanowienia SN: z dnia 6 sierpnia 2014 r., V CSK 24/14 i z dnia 20 lutego 2015 r., V CSK 427/14).

Skarżąca, wbrew treści art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., nie oznaczyła zakresu wnioskowanego uchylenia wyroku. W szczególności wniosek o „uchylenie zaskarżonego wyroku” nie powinien być ani utożsamiany z żądaniem uchylenia orzeczenia w całości, ani uzupełniany założeniem sądu, że zakres żądanego uchylenia odpowiada wskazanemu przez stronę zakresowi zaskarżenia orzeczenia skargą kasacyjną, tym bardziej, że mamy do czynienia z wyraźną i oczywistą sprzecznością pomiędzy zakresem zaskarżenia a wnioskiem. Określenie zakresu zaskarżenia oraz wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia stanowi bowiem przedmiot odrębnych wymagań formalnych skargi, co oznacza, że strona

powinna w obu tych kwestiach odrębnie sformułować własne stanowisko.

Spełnienie analizowanych wymagań nie może być uznane za nadmiernie skomplikowane lub kłopotliwe, gdyż wszystkie elementy konstrukcyjne, niepodlegające czynnościom zmierzającym do usunięcia braków, są klarownie wyliczone w art. 398⁴ § 1 k.p.c., jak również z powodu obowiązującego w postępowaniu kasacyjnym obowiązkowego zastępstwa stron przez profesjonalnych prawników, zasadniczo adwokatów lub radców prawnych.

Stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c. skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu już na etapie badania jej przez Sąd drugiej instancji. Wobec nieodrzczenia tej skargi na wskazanym etapie, na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z § k.p.c., orzeczono jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

Oddaleniu podlegał wniosek pełnomocnika strony powodowej o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej tej stronie z urzędu. Ponieważ skarga kasacyjna nie została prawidłowo skonstruowana, w wyniku czego podlegała odrzuceniu, to nie sposób uznać, aby pomoc została świadczona prawidłowo i zostały spełnione warunki z § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 18 ze zm.).

Jednocześnie oddaleniu podlegał wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, gdyż złożony w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek w tym przedmiocie został powiązany z odmową przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ewentualnie z jej oddaleniem (zob. orzeczenie SN z dnia 15 listopada 1934 r., C II 1677/34, Zb. Urz. 1935 r. poz. 204; postanowienia SN: z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01, z dnia 29 maja 2009 r., V CSK 37/09, z dnia 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12).

jw